

LÁZIDOMBI TAVASZ

♦ A LÁZI-DOMBI KULTURÁLIS EGYESÜLET KIADVÁNYA ♦ 2012 MÁRCIUS 15. ♦

*A Lázi-dombon is földre kerül a mag.
Március 17-én a Zóka-hegyen mindenkit oda várunk*

MI, A LÁZIDOMBI KULTURÁLIS EGYESÜLET ELNÖKSÉGE ÉS TAGJAI, KÖSZÖNTJÜK AZ OLVASÓT.

Abból az alkalomból, hogy útjára bocsátjuk időszaki/évszaki kiadványunkat. Az Újságot, ahol megírjuk, mi újság van, vagy mi lesz – programajánló! – házunk – Egyesületünk és gyönyörű vidékünk – táján, de kitekintünk szűkebb, vagy tágabb Hazánk tájára is. Akár a Kárpát medencén is túl, az óperenciás Atlanti Óceántól az uráli Óshazáig. Ahol csuvas nyelvokonainknál nemrég jártunk gondolatban, a népmese szárnyain, Berecz András népmese-mondóval és a csuvas Miatyánkkal. A gyimesi, bukovinai székeleyekről, moldvai magyar csángókról már nem is beszélve – övelük együtt táncolva, énekelve.

Petőfi Sándor

Nemzeti dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszatok!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy hiréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

(Pest, 1848. március 13.)

„FÖL, FÖL VITÉZEK..”

Már több éve, hogy e szép tavaszi ünnep eseményeit egy „keretjátékra” fűzzük fel. Ezt a vázat töltjük meg állandó és változó elemekkel. A történelmi hűséget követve igyekszünk végigjátszani az eseményeket a forradalom kirobbanásától, a szabadságharc leveréséig. Így történik ebben az évben is. A játékban aktív szerepet kapnak a gyerekek, akik úgymond belenőnek egy-egy

szerepbe. Míg kisiskolások, addig ők a hős honvédek a kis „piros sipkások”, akiket verbunkot táncolva toboroznak Kossuth seregébe, majd vívják harcukat az osztrák túlerővel. Felsőként előbb beleélhetik magukat Petőfi és a forradalmi ifjúság szerepébe, hetedikesként kiszabadíthatják Táncsicsot a börtönéből, majd végzősként táncolhatják a szép „palotást”, mint nyitótáncot, illetve osztrák katonák bőrébe/köpenyébe bújva – fájdalom –, de leverhetik a szabadságharcot. A gyerekek mellett aktív és tevékeny szerepet vállalnak ebben a játékban a felnőttek – szülők, volt tanítványok, az iskola-művészeti iskola tanárai, dolgozói, a falu vezetői, és még sokan mások a környező falvakból... akik érzik, értik, hogy a közösen megélt élmény a gyerekek számára ma-

gával ragadó és példamutató. E szép napot egy egész hetes készülődés előzi meg, mikor „ráhangolódunk” az ünnepre: versmondó versenyt, rajzpályázatot hirdetünk e témában, forradalmi daloktól zeng az iskola, játszóházban – melyre meghívjuk a leendő elsősöket, nagycsoportos óvodásokat is –, elkészítjük az ünnep elmaradhatatlan „kellékeit” a kokárdát, pártát, csákót de még a huszárok lova is itt készül... A „reformkori pékségben” Kossuth bankóért, és az adott héten szerzett ötösért Kossuth kiflit lehet vásárolni (köszönet az anyukáknak). A héten a délelőtti tanítást is egy-egy rövid esemény szakítja meg, mely hangulatával, színével a közelgő ünnepet idézi: film részlet megtekintése, találkozás „igazi” huszárral, kvíz-játék, és a „híd” fedőnevű akció. Ebben, mint a Lánchíd, úgy kapcsolódott össze szinte valamennyi gyermek keze, hogy még egy erős hullámvész se tudja azt szétszakítani. És amikor fölhangzik a trombita hangja, hogy „Föl, föl vitézek...” mindenki tudja a dolgát...

W. Kiss Borbála

A SZABAD EMBER TERMÉSZETE

Március idusához közeledvén nem tűzhet ma tollhegyre egyebet gyakorló újságíró, mint a tizenkét pontot szövegező Pilvax ifjak első követelését. Kívánjuk a sajtó sajtószabadságát, és a cenzúra eltörlését! Erre a meg-harcolt lételemre emlékezni kell ma, leborulni, és áldó imádság mellett mondani el szent neveiket. Hol sírjaik domborulnak...

De nem csak emlékezni kell a sajtószabadságra, harcolni is kell érte, szakadatlan. Miért kell harcolni valamiért, ami van? A kérdésfeltevés pontatlan. Sajtószabadság a kifinomultabb hatalmi struktúrában ugyanis nem van vagy nincs. Nem kell a szabadságvágyat eltipró idegen hatalom, sem rabiga ahhoz, hogy a sajtó, s vele az emberek keze megkötessék, és nem kellene hozzá cenzorok sem, hogy a valóság és a nyilvánosság között ég és föld szakadéka nyíljon.

A sajtószabadság olyan, mint egy másik lételem, a víz tisztasága. Átlátszó víz is hordozhat kórokat, és sokféle minőség van, ami iható, de milyen messze van Bartók tiszta forrásától! A sajtószabadságnak, mint a bornak, foka van. Mint az emberi jogoknak. Attól, hogy alaptörvény deklarálja az ember jogát a méltósághoz, a munkához, a megélhetéshez, az egészséghez, semmivel se lesz kevesebb hajléktalan, elesett, kitzasztott lélek. Akinek Isten láthatatlan háza, a hit, és látható templomai nyújtanak csak menedéket. No meg az emberség számos alkalommal.

Sajtószabadságot nem grafomániából kívántak Petőfiék, és nem is azért, hogy százhatvannégy évvel később Stohl András színművész szabadulásáról címlapon olvashasson a köz. És mennyi minden kerül még címlapra, szembe menve Ráth Mátyás tizennyolcadik századi lapszerkesztő intelmével, aki azt írta az intézményes nyilvánosság hajnalán, hogy nem szabad minden írásban hírlenni. De mennyire nem. Közben mennyi mindent nagyon is kellene! A márciusi ifjak, ha már szabadulás, a börtönbe vetett Táncsicsról kívántak inkább cikkezni. A sajtószabadság ugyanis nem cél, hanem eszköz. Eszköz a közügyek megvitatására. A közszereplők és a közemberek fóruma, ahol közhatalomról, közpénzek elköltéséről folyik a szó, vagy éppen kalendáriumi bölcsességekről, a fametszésről és a magvetésről nagyon helyesen. Vagy a közelgő (ha már Petőfi) Sándor napról, amit a palócok így öntöttek rigmusba: Sándor napja ma nagyon,/ Átbillegtem a fagyon./ Ha jegy garast annátok,/ Tudom mennem bánátok./ Ha mehhaltok jaó jártok,/ Rám marad a vagyontok. Szivemből kívánom! E tréfás életörömben mi más sütné át, mint a tavaszvárás. Március.

A levegő természete, hogy természetes. De bizony a Mount Everest tetején, mondják, mennyire nem az! A sajtószabadság természete, hogy neki is csak a hiánya fojtogató. Ha úgy érezzük, közügyeink a maguk

medrében rendesen haladnak, a sajtószabadság igénye miért is merülne föl. De ha nem úgy haladnak, akkor nagyon kell a nyilvánosság. Akár mint a Lázidombi Tavasz. Ahol Böjtmás havában közös dolgainkról esik szó. Nincs benne semmi forradalmi, ha csak nem az emlékezés, viszont van benne életszerűség. A lélek böjti megtisztulásával és a kultúrházi parkettacsiszolással. Fontos dolgokkal tehát.

Március idusa sem csak negyvennyolc emlékezete, hanem a föld éledéséé is (megjötték a hangyaboltba a magok!) A forradalom és szabadságharc ünnepe után érkezik Sándor, József, Benedek, akik, nagyon reméljük, zsákban hozzák majd a meleget. Sándor napját a bukovinai magyarok a zab és árpa, Jászdózsán a fehér bab vetőnapjának tartották, hogy jobb legyen a termés, írja a kalendárium. Kopácson pedig Sándort így köszöntötték: Engedje az isten, hogy sok Sándor napját megérjünk erőben, egészségben.

Hamvas Béla gondolata nekem a tavaszról is szól, sok más mellett: „Az embert nehéz becsapni. Nem lehet azt mondani neki, hogy eredj erre, itt kapod a többet. Egy idő múlva rájön a csalásra, és akkor vége. Az ember pedig egészen elképzelhetetlenül életéhes lény! Mindig odamegy, ahol több életben van része...”

Ez a természet embere. Az ember természete. És a szabadsága.

Balassa Tamás

NAGYPÉNTÉK – A MI ÜNNEPÜNK

Nagypéntek ünnepe nekünk reformátusoknak egyik legnagyobb egyházi ünnepünk. A templomban az Úr asztalát fekete terítővel terítjük le középen egy aranyhímzett nagy kehellyel. A kehely és a kenyér együtt az Úr Jézus szövetségére utal. Így Írja Pál apostol a Korinthusiakhoz írott első levél 11. részének 23. versétől; Az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret és hálát adva megtörte és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Hasonló képen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.” Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e poharat az Úr halálát hirdessétek, amíg eljövend.

A nagypéntek Krisztus halálának ünnepe, melyet azért ünnepelünk, mert Krisztus a mi bűneinkért vállalta a keresztdozatot. Emberi testében az emberért szenvedett Isten igazsága szerint minden emberi bűnökért. A kereszttel állva – lelki szemeinkkel feltekintve- vajon meglátjuk-e Jézus szenvedésében az Isten bárányát, aki adatott áldozatul a mi bűneinkért. Aki előtt ennek értelme még rejtett dolog, az legfeljebb elcsodálkozik. Miért engedte magát megfeszíttetni, hiszen ártatlan volt, ahogy azt nyíltan Pilátus meg is mondta. Pedig ő a római birodalom hatalmi első embere volt ott akkor. Mégis, a főpap gyűlöletes kijelentésére, mely ezt mondta: „ha őt elbocsájtod nem vagy a császár barátja!” Pilátus félt az árulástól. Ezért engedett a főpap követelésének. A főpap igazi arca akkor tárul igazán fel előttünk, amikor a kereszten szenvedőt gúnyolja: „Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha ő a Krisztus, szálljon le a keresztről.” Igazi sátáni kísértés,

csúfolódó kivitelben. Jézus nem száll le a keresztről, hanem bevégzi az Atya akaratát, ahogy szenvedései közben ki is jelenti; elvégeztetett, majd lehajtván fejét, kilehelte a lelkét. A templom kárpítja ketté szakadt, mely a szentélyt választotta el a szentek szentjétől. Ide csak a főpap léphetet be évente egyszer a pászka ünnepi áldozat ünnepén, az egyiptomi szabadulás emlékére bemutatandó hála áldozat idején. Ez jelezte, hogy nincs többé szükség főpapi közbenjárásra Isten és ember között, mert a főpap maga Jézus, aki adta magát váltságul a mi bűneinkért áldozatul, kimentsen minket e gonosz világ minden ítéletéből az ő vére árán.

Krisztus szövetsége azt jelenti, hogy aki él a szövetségi jegyekkel, az Úr vacsorával, hit által részese a keresztdozat igazságtételében. Azt jelenti, bűnei megbocsájtattak, mert Krisztus meghalt bűneiért.

Nagypéntek után ott a harmadnap. Krisztus feltámad. Ez hirdeti, akikért Ő meghalt és feltámadt, azok is feltámadnak Krisztus által az örök életre. A kérdés: hiszed-e ezt? Jézus mondja: A bűn az, hogy nem ismernek engem. Az igazság az, hogy én az Atyámhoz megyek. Az Ítélet az, hogy a világ fejedelme megítéltetett. Ez ment végbe nagypénteken.

Húsvét ünnepe ennek győzelmét jelenti az ember számára. Húsvét feltámadása akkor jön el hozzánk, ha átérezzük, Krisztus értünk is feltámadt, nekünk is bűnbocsánatot, bűn nélküli életet adott. Ha hit által Őt tudjuk fogadni, ha életünkben Őt követjük, akkor valóban nekünk is feltámadt. Ha ezt nem hisszük, akkor még mindig bűneinkben vagyunk.

Legyen – lelkünknek hófehérbe öltöztetett –, bűn nélküli boldog húsvéti ünnepünk!

Gueth Péter református lelkész

SZÉCSI MARGIT: MÁRCIUS

*Téli szellők fújjatok csak
játsszatok a hajamon.
Olvassz havat, melengető
márciusi szép napom.*

*Fagyos folyó megáradjon,
vessen bimbót minden ág,
Szébb a somfa gyenge szirma
mint a szürke jégvirág.*

*Március van, március van.
Ember s állat érzi már,
dong a kaptár, szárnyat rezget
százazernyi kismadár.*

*Jó volna a nagykabátot
félredobni, s könnyeden
játsszani és birkózni a
városvégi zöld gyepen.*

*Jó volna már munkálkodni;
arra vár a kert, mező.
Szép reményhez, szorgalomhoz
kell a fény, a jó idő.*

*Pacsirtának kék magasság,
vetőmagnak tiszta föld,
Jöjj el tavasz, földről, égről
már a telet eltöröld!*

HÚSVÉT A REMÉNYSÉG ÜZENETE

Húsvét üzenete mindig a reménységet hozza el az emberiségnek. A reménysugár azonban, amely minden ember lelkében kitörölhetetlenül ott van, néha megremeg. Emlékszem egy alkalommal egy csehországi zarándoklaton azt a feladatot kaptuk, hogy minden jelenlévő vigyen el egy égő gyertyát az egyik templomból a másikba.

Igen ám, csak kint fúj a szél. Nem volt nagy szélvihar, de ahhoz éppen elég nagy, hogy egy gyertyát elfújjon. Akinek elaludt a gyertyája, gyorsan meggyújtotta újra valaki másérol, majd a következő pillanatban visszaadta a lángot, nemritkán ugyanannak, akitől az előbb ő kapta. Csupán néhány száz métert kellett megtennie kis csoportunknak, de ez csak közös erőfeszítéssel sikerülhetett. Végül mindenki égő gyertyával állt az oltár előtt. A reménysugárral is így vagyunk. Mostanában erősen fúj a szél, képes kioltani a lángot. Ilyenkor látjuk, hogy milyen rövid az a néhány év, amit ajándékba kaptunk. Mégsem adhatjuk fel a reményt, hogy újragyújtsuk a lángot. Olyan jó, hogy vannak mellettünk, akiknél ég a láng, akik segítenek nekünk is újrakezdeni. A Húsvéti Gyertyáról meggyújtott gyertyák minden Húsvétkor felragyognak a keresztyének kezében. A feltámadás fényét jelképezik. Az újrakezés reménye, hogy nem győzhet végleg a gonosz, minden emberi szívben ott van. Miért ne fejezhetnénk ki örömünket együtt? Miért fukarkodunk a jó szóval, a remény továbbadásával? Minap egy előadáson arra kértem a házaspárokat, hogy mondják ki egymásnak most: Szeretlek! Hogy fogják meg újra egymás kezét... Jó volt látni, ahogy felderült az arcuk, egy

pillanatra megtört a csend a teremben, néhányan felkacagtak örömben. Bárcsak elvárásaink helyett ilyen ingyenes örömmel várnánk az ünnepeket, az egymással való találkozást! Amikor félretesszük sérelmeinket, a megbocsátás és bocsánatkérés új légkörét teremtjük meg családjainkban. Feltámadunk a reménytelenségből.

Arról beszélgettem egy házaspárral, hogy milyen elképzelhetetlen egy olyan világ, ahol mindenki azt keresi, hogy hogyan tudná jobban kifejezni szeretetét a másik ember felé, hogyan tudna jobban szeretni. Pedig sokan vannak, akik erre törekednek, talán többen is, mint gondolnánk. Persze gyakran félreértik, hitetlenül szemlélik őket, önös érdekeket vélnek felfedezni rajtuk. Krisztus magára veszi ezt a keresztet, és minket is erre bátorít. Szó nélkül szeressünk tovább a legnehezebb körülmények között is! Egy reménytelen embernek azt tanácsolta egy református lelkipásztor, hogy menjen el másokhoz, látogasson betegeket és bátorítsa őket. Miután megtette, elmúlt a reménytelensége. Mások arról számoltak be nekem, hogy azóta sokkal elégedettebbek a helyzetükkel, amióta náluk rosszabb sorsú embereken próbáltak meg segíteni. Ismét mások azt mondták és éltek is, hogy sosincs olyan kevés az embernek, hogy ne tudná megosztani valakivel. Ezek az élethelyzetek és a reményre igent mondó emberek bennünk is erősíthetik a reményt, hogy nem a halálé az utolsó szó, hogy Krisztus feltámadása a mi életünkbe is új fordulatot hozhat.

Áldott Húsvétot kívánok minden kedves olvasónak a régi keresztyén húsvéti köszöntéssel:

Krisztus feltámadt! Alleluja, alleluja!

Valóban feltámadt! Alleluja, alleluja!

Nyéky Kálmán plébános atya

TAVASZI ÉBREDÉS

A tavasz beköszöntével előbújnak erdeinkben a virágos növények. A gyertyános-tölgyes erdőkben már most láthatjuk a májvirágot, a szártalan kankalint és berki szellőrózsát. Húsvét közeledtével egyre sokszínűbb virágzóanyag pompázik, megjelenik majd az odvas keltike és az orvosi tüdőfű is. A patakok árterén található égererdőkben a mocsári gólyahír mosolyog majd ránk.

A téli hideg elől elrejtőzött áttelelő rovarok is előbújnak rejtekükből. Napsütéses erdőszéleken, tisztásokon egyre gyakrabban tűnik szemünk elé a nappali pávaszem, a citromlepke, a nagy rókalepke. Ha messzebb nem is megyünk, házunk elé kilépve szinte biztosan találkozhatunk a tavasz első hírnökével, a verőköltő bodobáccsal.

Pihenőpadokkal, tájékoztató táblákkal sétaútra hív a falu körüli élőhelyeket bejáró gyalogút. A túra hossza körülbelül 5 km, a Denna vendéglővel szemközti parkolóból indul, majd a Petőfi utcán a temető felé haladva éri el az erdei ösvényt, melyen a Bárdi út tetejére érkezhetünk. Onnan a Zóka hegyi útra kanyarodva, majd

a szőlőhegyi szórt köves útra térve érhetjük el ismét a falut. Jó természetjárást!

Juhász Magdolna

CITROMLEPKE

NÉPTÁNCOSOK A LEGJOBBAK KÖZÖTT

A Szennai Zselic Művészeti Iskola néptánc tanszakának Rakonca és Hajadonna csoportja Budapesten a Ram Colosseumban táncolhatott az Országos Néptáncantológián 2012. 02. 25 én.

Rangos esemény ez, hiszen a megyei selejtezők, megyei döntő, majd a regionális döntő után a régió 2 legjobb együttesét jelölik arra, hogy bemutatkozhasson Budapesten a néptáncos szakma előtt. Aki ide eljut, az országból 14 együttes, az méltán lehet büszke magára, mert, abban az évben mindent elért, amit lehetett.

Megyénkből már többen eljutottak ide (Kaposvár Együd Árpád Alapfokú Művészeti Iskola, Lengyeltóti, Kaposmérő), de a legtöbbször, az utóbbi 4 évben háromszor is a szennai Zselic Művészeti Iskola.

A fent említett csoportokat Zóka Éva és Horváth Tibor vezeti. A korábbi sikerek is az ő nevükhöz fűződik.

Több mint egy évtizedes kiemelkedő munkásságukat, alkotói tevékenységüket országos alkotói díjjal is jutalmazta az Örökség Gyermekek Népművészeti Egyesület, melyet tavaly vehettek át az Operett színházban táncosaik, a szülők és a szakma jelenlétében.

Az alkotó páros legfontosabb küldetésének a somogyi táncok, szokások magas szinten történő visz-

szatanítását tartja, valamint azt, hogy a magyarországi néptánc mozgalomban, a somogyi táncok méltó helyre kerülhessenek.

A tavalyi és az idei évben is somogyi koreográfiával kerülhetett be a szennai iskola.

2011-ben szennai összeállítással, Csipi csipi kánya címmel, 2012-ben egy berzencei koreográfiával, Add vissza! Nem adom! címmel.

A RAM Colosseum élményszínházban megrendezett antológián délelőtt és délután is szerepelt a szennai csapat. Miután lejöttünk a színpadról, bementünk a nézőtérre, végignézni a többi együttes produkcióit.

Nagyon színvonalas előadást láthattunk sok szép táncal és jó ötlettel. Minden gyermek kritikus szemmel nézte az előadást és utána többen közülük megvitták, hogy mi tetszett és mi nem.

A táncpedagógusok az előadást követően arra a következtetésre jutottak, hogy a 14 produkció közül az 5 legjobb közé is beférne a szennai együttes.

Az műsort követően több idegen és szakmabeli oda-jött gratulálni a gyerekek és a pedagógusok teljesítményéhez.

A hazafelé út önfelelt énekléssel telt.

KULTÚRHÁZI PORFELHŐ A MÚLT HOMÁLYÁBAN

Összefogódkodtunk, nekifeszültünk, elindultunk. Lá-bunk ütemre dobbantott, majd irányt váltottunk, újra dobbantottunk néhányat és mindez ismétlődött újra és újra, egyre hevesebben. Arcunkról patakokban folyt ve-rejték és lábaink nyomán felszálló por töltötte be a termet, tette homályossá látásunkat. Mindez gyakori kísérője volt a művelődési házunkban tartott táncházaknak, táncpró-báknak. Idáig. Ugyanis egy két hétig tartó parketta fel-újításnak köszönhetően, 2012. március 7-től a kultúrház porfelhője a múlt – porfelhős – homályába vész. Hogyan történt mindez?

Tavaly nyilvánvalóvá vált, hogy a művelődési ház teljes körű felújítását nem tudjuk elindítani, mivel a munkála-tokhoz szükséges önerő jelentős terhekkal növelte volna az Önkormányzat amúgy sem könnyű helyzetét. Ilyen esetben vagy várakozik az ember, hogy majd valaki, vala-honnan, valamiből ad valamit. Ez egy kényelmes, de hosz-szú távon nem fenntartható álláspont, és a poros parketta továbbra is poros marad. A másik utat választottuk:

Összefogtunk, nekifeszültünk, elindultunk.

Az Önkormányzat által évről évre megszervezésre kerülő Hurkafesztivál lehetőséget adott arra, hogy a fel-újítás anyagi vonzatát előteremtsük. Kezdődött azzal, hogy a szokásos, Karácsony előtti Petákvására készültek a gyerekek, szülők, tanárok kézműves termékekkel. Ezek

árusítását már a Hurkafesztiválon elkezdték lelkes szü-lők, tanárok, dacolva a nyirkos hideggel, majd folytatták a kaposvári adventi vásáron. Sokan tombolatárgyakat ajánlottak föl a fesztiválra, illetve az iskolai farsangra. En-nek bevétele szintén a felújítás költségeihez járult hozzá. Szülők egy kis csapata hurkakészítésre adta a fejét: végül is Hurkafesztiválon az is kézműves termék! Az iskola konyhájában és az udvarán készült a „disznóság”. A lel-kes összefogás meghozta gyümölcsét és az esti órákban a folyosón kanyarogtak a hurkák betöltve az iskolát a disz-nóvágás jellegzetes szagával. Másnap a kemencés hurka mind egy szálig elfogyott és így egyre közelebb kerültünk a közös cél megvalósításához, a pormentes parketta prog-ramhoz.

Az „i” re a pontot Szeremlei Feri tette föl: ingyen elvé-gezte a parketta és a színpad csiszolását és olajjal bekené-sét, valamint az apróbb javítási munkálatokat. Jó szakem-berhez méltón ellátott bennünket hasznos tanácsokkal a parketta megóvását illetően.

Sokan hozzájárultak a felújításhoz időt, energiát, pénzt nem sajnálva, hogy sokak öröme szolgáljon a kultú-ra háza. Bizakodással töltsön el bennünket ez a példa, hiszen győzött a falu szintű összefogás. Köszönet ezért mindenkinek!

Berecz András

ORSZÁGOS GYERMEKTÁNC ANTOLÓGIA

Szombaton reggel – febr.25-én – korán reggel indultunk, busszal. Az út vidáman, beszélgetéssel, evéssel és fonással telt. Miután megérkeztünk, szaladtunk is a színpadbejárásra. Idén nem az Operettszínházban, hanem a RAM Colosseumban rendezték meg az antológiát. Színpadbejárás után mindenki ment öltözni. Fellépés előtt még beénekelünk és mozogtunk egy kicsit, aztán jött az elmaradhatatlan „köpés”. Majd Éváék szerencsepuszikat osztogattak. A fellépés jól sikerült. Ezután még nem vetköztünk le, mert délután is fel kellett lépnünk. A két előadás között játszottunk mindenféle csoportos játékokat és felköszöntöttük a februári születésűeket. A második fellépés is jól sikerült. Ezután már átöltöztünk és bementünk nézni a műsort. Bár mindenki elfáradt, visszafele úton sokat énekelünk. Nagyon jól éreztük magunkat!

Berecz Lilla

Nekem a buszozás tetszett nagyon, mert sokat nevetünk, beszélgettünk és énekelünk.

Berecz Réka

2012-ben immár harmadik alkalommal jutott az országos Gyermektánc Antológiára a Rakonca-Hajadonna csoport Szennából. A nívós rendezvényre 2012. február 25-én került sor a budapesti RAM Colosseumban.

Amikor megtudtuk, hogy jelöltek minket, nagyon örültünk, hiszen ez is egyfajta elismerés. Később kiderült, hogy a legjobb 14 között vagyunk, és mi egyenként fogtunk össze, hogy a lehető legszínvonalasabb produkciót sikerüljön előadni, hogy megmutassuk, hogy igenis odavalók vagyunk, megérdemeljük az elismerést.

Már jóval az Antológia előtt elkezdtük az „Add vissza! Nem adom!”, c. koreográfiánkkal foglalkozni, de egész táncpróbát felölölően csak egy-két héttel előtte. Persze mondanom se kell, a próbák alatt kaptunk bőven építő kritikát, de igyekeztünk belőle tanulni, megfogadni a tanácsokat.

Szörnyen szerencsésnek érzem magam, amiért azok tanítanak, akik. A tánctanáraink is rengeteget dolgoztak, hogy a fejlődés látható legyen, és mindent beleadván élvezzük, amit csinálunk. A táncpróbáink is mindig jó hangulatban teltek, de szerintem a közös utazások kovácsolják össze igazán a csoportokat. Számunkra a buszozás elmaradhatatlan kelléke néhány rosszullét, egy kis alvás, és a nagyszerű hangulat érdekében az éneklés.

Mindig teszünk róla, hogy ne unatkozzunk és a február 25-i utazás is ebben a szellemben telt el. Odaérkezésünkkor először színpadbejárásra mentünk, és elég sokat kavarogtunk a modern stílusú épületben. Az „öltözőnk” egy közeli iskola ebédlőjében volt, ahol a kevés hely és idő ellenére ügyesen felöltöztünk, és azt hiszem ilyen gyors és hasznos öltözést még nem produkáltunk azelőtt.

A délelőtti és a délutáni előadásban is negyedikként szerepeltünk. A második és harmadik szám alatt, már mozogtunk, táncoltunk az udvaron, illetve utoljára átbeszéltük mit, hogyan csináljunk. Ezután következett fellépéseink elmaradhatatlan kelléke a „köpés”.

Aztán beálltunk a függöny mögé, és vártuk a jelet, hogy végre indulhassunk, megmutathassuk, hogy miért is vagyunk ott.

Csak a saját nevemben tudok nyilatkozni, de antológián lenni leírhatatlan érzés. Ismét ott álltunk a legjobbak között. Úgy éreztem, a csoport mindent beleadott és a koreográfiával megállta a helyét a többi között, sőt, megkockáztatom, az egyik legjobb volt.

A taps, a rengeteg elismerés után lehetett csak igazán érezni: a sok munka végül meghozta a gyümölcsét. Ott álltunk és az emberek tapsoltak, dicsértek minket. Abban a pillanatban minden megszenvedett perc elfelejtődött. Ha tehetném, ezerszer újraizzadnám a próbákat, mert az elismert munka mindezt elfeledtetni velem. Köszönöm, hogy ott lehettem.

Nagy Bori

ÁLLATOK AZ ERDŐBEN

Szép erdő a tölgyerdő,
fütyörész a zöld küllő.
Árnyas fáknek lombja alatt
mókuskák gyűjtik a makkokat.

Fák odvába raktározzák,
téli elemózsianak használják.
Misi mókus is köztük van,
makkokat ropogat az odúban.

Vaddisznók a fák alatt
túrják a földet s az avart.
Finom falatokat keresnek,
s amit találnak, mind bekebeleznek.

Szép, karcsú az őzike,
nagyokat szökell az erdőben.
Friss patakból iszogot,
füleli a zajokat.

Ha leszáll az este az erdőre,
mindenki siet búvóhelyére.
A Hold s a csillagok őrzik álmukat,
a fák lombjai védik mindnyájukat.

Karácsony András

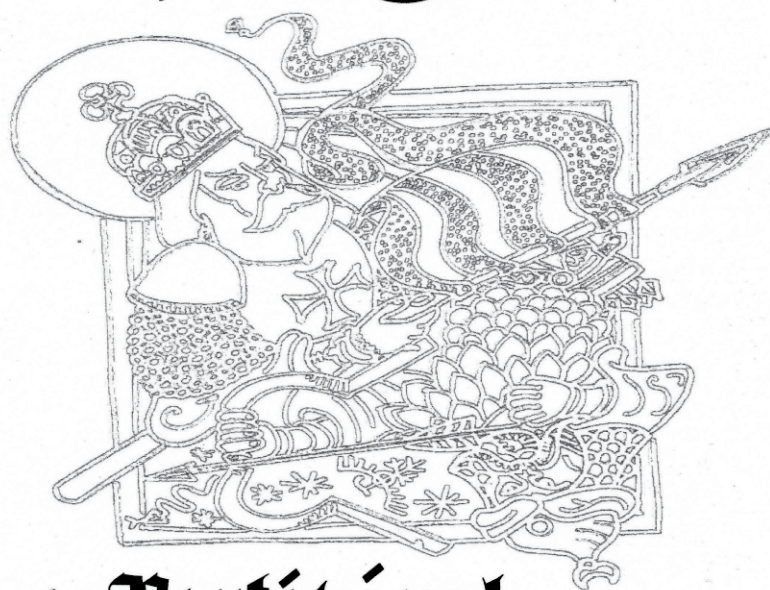

Az Apáczai Csere János Könyvkiadó által meghirdetett országos versíró versenyen a verset díjra méltónak ítélte a zsűri, saját korosztályában.

PROGRAMAJÁNLÓ

LÁZI-DOMBI MESÉK

Árpád-házi királyóra

a Portékával

ZENÉS TISZTELGÉS AZ ÁRPÁD-HÁZI KIRÁLYOK
EMLÉKE ELŐTT

2012, Március 17., Szombat

18 óra

SZENNA, KULTÚRHÁZ

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT
SZERETettel VÁRUNK!

2012. március 17-én 18 órakor: **Árpád-házi királyóra a Portékával** (zenés tisztelgés az Árpád-házi királyok emléke előtt)
2012. április 6-án, 19- órakor: **Passiójáték** (Nagypénteken a szennai kultúrházban)
2012. május 5-én, 18.30- órakor: **Csillagok, csillagok...** előadó Kerényi Lilla csillagász (előadás és távcsöves bemutató gyermekeknek)
2012. május 19-én, 17- órától: **Bukovinai est és táncház**

Impresszum:

Kiadja: Lázidombi Kulturális Egyesület • 7477. Szenna, Tildy Zoltán u. 31.

Elérhetőség:

www.lazidombi.hu • e-mail: karakter1955@gmail.com • mobil: +36 20 584 5507